ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Η ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ

Τοῦ κ. ΑΘ. Σ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ Θεολόγου, Ἱεροκήρυκος.

Ἐκπλήσσεται κανεὶς διὰ τὸ πῶς ἔφθασαν εἰς ἕνα τέτοιο συμπέρασμα οἱ Φαρισαῖοι τοῦ χθεσινοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ Κύριος μὲ ἄπειρον εὐσπλαχνίαν χορηγεῖ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς τὸ παραλυτικόν, λέγων τὸ συγκινητικώτατον «τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι του». Αὐτοὶ ἐν τούτοις χαρακτηρίζουν ὡς βλασφημίαν τὴν εὐεργεσίαν καὶ διαλογίζονται, ὅτι ὁ Χριστὸς «βλασφημεῖ»! Καὶ ὅμως δὲν βλασφημεῖ ὁ Κύριος. Ἐβλασφήμουν αὐτοί. Αὐτοὶ ποὺ δὲν ἤθελαν νὰ ἴδουν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ τὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριον καὶ Θεὸν καὶ νὰ πιστεύσουν.

Τί ἀγένεια, τί ἀσέβεια, τί μαύρη ἀχαριστία! Διότι ἂς φαίνεται σφάλμα μικρόν, ἕνας λόγος ἁπλοῦς ἡ βλασφημία. Εἶναι ἁμάρτημα, μέγα καὶ ἀηδὲς καὶ βαρύτατα ἔνοχον ἁμάρτημα τὸ νὰ βλασφημῇ ὁ ἄνθρωπος καὶ νὰ χρησιμοποιῇ τὸ ὄνομα τοῦ παντοδυνάμου καὶ ἁγίου Θεοῦ μὲ λέξεις καὶ φράσεις καὶ πράξεις βρωμερὰς καὶ δυσώδεις.

1. Εἶναι ἀγένεια.

Πρωτίστως ἀγένεια εἶναι. Ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη νὰ εἶναι εὐγενής, προσεκτικός πολιτισμένοςκαὶ εὐπρεπής. Εὐπρεπὴς εἰς τὰ φερσίματά του, εὐπρεπὴς καὶ εἰς τοὺς λόγους του, ὥστε λόγος κακός, λόγος πονηρός, λόγος ἀηδής, βρωμερός, βαρὺς καὶ ἀποκρουστικὸς νὰ μὴ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ στόμα του. Διότι τί πολιτισμένος, τί εὐγενὴς νὰ εἶναι ἕνας βομολόχος καὶ ὑβριστής; Τί εὐγενὴς ἕνας ποὺ δὲν σέβεται τὴν παρουσίαν ἄλλων, ἔστω καὶ κατωτέρων του, ἔστω καὶ μικρῶν παιδιῶν, ἀλλ' ἔχων ἀπύλωτον τὸ στόμα του ἀφίνει ἐλευθέραν τὴν γλῶσσάν του νὰ ὑβρίζῃ τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα, νὰ περιυβρίζῃ καὶ βλασφημῇ καὶ αὐτὸν τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα του; Τί εὐγενής; Ἀλλ' εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι εὐγενὴς ἄνθρωπος ὁ ὑβριστής; Εἶναι δυνατὸν νὰ σεβασθῇ ἀνθρώπους ὅποιος δὲν σέβεται ἁγίους καὶ ἀγγέλους;

Ὁ ἀσεβὴς καὶ βλάσφημος εἶναι καὶ ἀνάγωγος, εἶναι καὶ ἀγενής. Μὴ ζητεῖτε λοιπόν, εὐγένειαν ἀπὸ τὴν ἀσέβειαν. Μὴν ἀπαιτῆτε πολιτισμὸν ἀπὸ τὸν ὑβιστὴν καὶ βλάσφημον.

Πῶς νὰ εἶναι τὰ λόγια του ἅγια; Ἁμαρτωλὰ θὰ εἶναι καὶ αὐτά, βλάσφημα, ὑβριστικά, προσβλητικὰ καὶ δι' ἀνθρώπους, καὶ δι' ἀγγέλους, καὶ δι' ἁγίους,καὶ δι' αὐτὸν τὸν Θεόν, διότι «ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ», ὅπως ὁ Κύριος εἶπεν, καὶ διὰ νὰ ἀποδεικνύεται τετραγωνικῶς ὅτι ἡ βλασφημία εἶναι καὶ ὁ βλάσφημος καὶ ἀπολίτιστος καὶ ἀγενής. Ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἐλαφρότερον. Τὸ βαρύτερον, ποὺ εἶναι καὶ αἰτία τοῦ κακοῦ ὅτι:

2. Ἡ βλασφημία εἶναι ἀσέβεια.

Τοῦτο τὸ μέγα κακόν. Διότι πρὸς ποῖον ἀπευθύνονται αἱ βρωμεραὶ ὕβρεις καὶ ἀηδεῖς λέξεις καὶ φράσεις, ὅταν ἐξέρχωνται ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἀνθρώπου; Πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὕψιστον. Ἀλλὰ ποῖος εἶναι ὁ Θεὸς αὐτός; Εἶναι ὁ βασιλεὺς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὁ παντοκράτωρ Κύριος, ὁ Δεσπότης τῶν ἁπάντων. Τρέμουν οἱ δαίμονες τὴν ἐξουσίαν του. Μὲ φόβον παρίστανται ἐνώπιόν του τὰ Χερουβεὶμ καὶ μὲ ἀπόλυτον σεβασμὸν ἐκτελοῦν τὰ προστάγματά του τὰ Σεραφείμ. Εἶναι ὁ Κύριος καὶ Θεὸς τῶν. Ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνθρώπων Κύριος καὶ Θεὸς ὁ Ὕψιστος. Καὶ τῶν ἀνθρώπων πλάστης καὶ Δημιουργὸς ὁ Ἐπουράνιος. Μόνον πλάστης; Μόνον δημιουργός; Πατέρας στοργικός, αἰώνιος ἀθάνατος. Καὶ νὰ ἔρχωνται αὐτὰ τὰ παιδιά του νὰ ἀνοίγουν φαρδὺ—πλατὺ τὸ στόμα των καὶ νὰ ἐκστομίζουν χυδαιότητας καὶ ὕβρεις, καὶ βλασφημίας εἰς τὸ ἅγιον ὄνομά Του, εἰς τὸ πάντιμον ὄνομά Του τὸ ὄνομά Του τὸ προσκυνητὸν ἀπὸ ἀγγέλους, τὸ λατρευτὸν ἀπὸ ἀρχαγγέλους, τὸ φοβερὸν ἀπὸ τοὺς δαίμονας ὄνομά Του! Καὶ ποῦ τῶν ἀνθρώπων ἡ τιμή; Ποῦ τῶν παιδιῶν ὁ σεβασμός; Ἀλλοίμονον! Ἀντὶ τιμῆς περιφρόνησις. Ἀντὶ λατρείας ὕβρις. Ὄχι ἀπὸ δαίμονας, ἀλλ' ἀπὸ ἀνθρώπους. Δὲν θὰ πῇ τίποτε ἀπὸ ἀνθρώπους. Ἀπὸ Χριστιανοὺς αἱ βλασφημίαι. Ναί, ἀπὸ Χριστιανούς. Σκεφθῆτε, ὑπάρχει μεγαλυτέρα ἀπὸ αὐτὴν ἀσέβεια;

3. Μαύρη ἀχαριστία.

Δὲν εἶναι καὶ τέτοια ἡ βλασφημία; Εἶναι καὶ πάρα εἶναι. Καὶ κυρίως τοῦτο εἶναι· ἀχαριστία, μαύρη, κατάμαυρη ἀγνωμοσύνη καὶ ἀχαριστία. Διότι ποῖον ὑβρίζεις, ποῖον βλασφημεῖς, ποῖον μὲ τὰ ἀηδῆ λόγια σου προσβάλλεις, ταλαίπωρε ἄνθρωπε; Τὸν Θεὸν τὸν ἐπουράνιον; Ἀλλ' ὁ Θεός, ἄνθρωπε, εἶναι ὁ προστάτης καὶ σωτήρ σου, ὁ εὐεργέτης τῆς ζωῆς καὶ τῆς ψυχῆς σου. Δὲν σὲ μισεῖ, σὲ ἀγαπᾷ. Δὲν σὲ ἀποστρέφεται, σὲ ἀνέχεται. Δὲν σὲ τιμωρεῖ, σὲ εὐεργετεῖ. Σὺ καταπατεῖς τὸν νόμον του καὶ παραβαίνεις τὰς ἐντολάς του καὶ ἐκεῖνος μακροθυμεῖ καὶ σοῦ παρέχει ἄφθονα τὰ ἀγαθά του. Ἔχει ὅλην τὴν ἐξουσίαν νὰ σὲ βουβάνῃ, ὅταν βλασφημῇς, νὰ σὲ ἀφήσῃ στὸν τόπον, ὅταν ἀσεβῇς, νὰ σὲ ἐξαποστείλῃ εἰς κόλασιν αἰώνιον, ἀφοῦ δὲν μετανοεῖς. Ἀλλὰ δὲν κάμνει τοῦτο. Τί κάμνει; Σὲ ἀνέχεται. Καὶ μακροθυμεῖ. Ὅπως εἴπαμε σὲ εὐεργετεῖ, καὶ σὲ σώζει. Ἀπὸ ἐχθροὺς ὁρατοὺς καὶ ἀοράτους σὲ σώζει.

Χριστιανοί, φοβερὸν τὸ κακὸν τῆς βλασφημίας· ἁμάρτημα μέγα, ἔγκλημα βαρύ, τρομερὸν ἀνοσιούργημα. Κινηθῶμεν, ἐργασθῶμεν, ἀγωνισθῶμεν, νὰ λείψῃ καὶ ἀπὸ τὰς ψυχάς μας καὶ ἀπὸ τὰς κοινωνίας μας. Διότι τοῦτο κακὸν μέγιστον καὶ δὲν πρέπει νὰ μολύνῃ τὴν ζωήν μας.

Α. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑΣΗΣ ΠΟΜΟΝΗΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ἐκ πλαστικῆς ὕλης, φωσφόρου, ἀνάγλυφα συνήθη. Διακοσμήσεις ἐκ πλαστικῶν χρωμάτων κλπ., οἰκιῶν, καταστημάτων. Διακοσμήσεις τέμπλεων ναῶν, ἁγιογραφήσεις σημαιῶν Συλλόγων.

Μαιζῶνος 63α ΠΑΤΡΑΙ

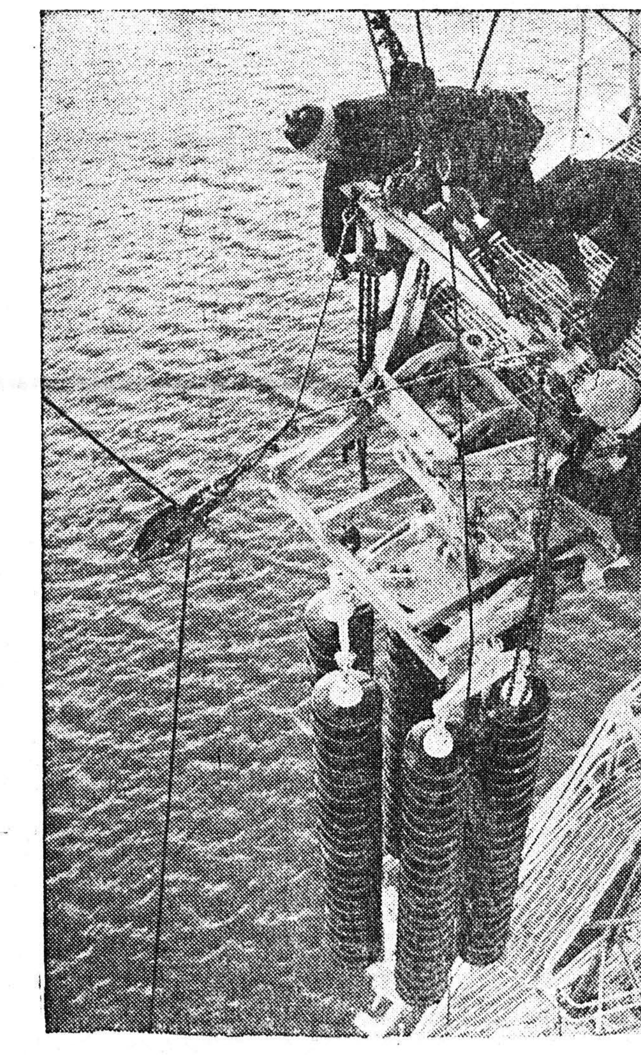

Μία εἰκὼν ἀπὸ τὰς ἐργασίας τοποθετήσεως ἑνὸς μονωμένου καλωδίου ὑπεράνω τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ Φόρθ τῆς Σικωτίας διὰ τὴν σύνδεσιν ἑνὸς νέου σταθμοῦ παραγωγῆς ἠλεκτρισμοῦ τῆς βορείου ὄχθης μὲ τὸν σταθμὸν παραγωγῆς τῆς νοτίου ὄχθης. Τὸ θέαμα εἶναι ὄντως ἐπιβλητικόν.

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΕΜΠΟΡΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ

γω ὑπερβολικῶν θανάτων πέραν πινάκων θνησιμότητος, μικροῦ ἐπιτυγχανομένου ἐπιτοκίου κλπ.

Τὴν τεραστίαν σημασίαν τῶν μαθηματικῶν ἀποθεματικῶν ἅτινα ἀνήκουν εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τονίζουν λίαν χαρακτηριστικῶς καὶ οἱ ἰσολογισμοὶ τῶν διαφόρων ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν κλάδου ζωῆς.

Τὰ ὀλίγα αὐτὰ πρὸς τὸ παρόν.

ΓΕΝΙΚΑ

Ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλισις ἐν Ἑλλάδι νοσεῖ βαρύτατα, νοσεῖ ὡς σύνολον, ἀλλὰ νοσεῖ, κατὰ κανόνα, καὶ κατὰ μέρος. Πολλὰ τὰ αἴτια τῆς βαρυτάτης νόσου, ὀργανωτικὰ κ.λ.π.

Ἔχομεν φθάση σχεδὸν εἰς τὸ ἀπροχώρητον, καὶ εἶναι ἀπαραίτητος χειρουργικὴ ἐπέμβασις καὶ μάλιστα λίαν τολμηρά, ὀδυνηρὰ ἀσφαλῶς, ἀλλὰ πάντως ἀναπόφευκτος. Μὴ αὐταπατώμεθα, μίαν ἡμέραν θὰ γίνῃ, ὅσον σύντομα, τόσον καλλίτερον, ὀλιγωτέρας ζημίας καὶ θυσίας θὰ ἔχωμεν.

1) Ἀπαίτησις τῶν παραγωγικῶν τάξεων ἐντόνως διατυπουμένη δέον νὰ εἶναι, ἡ παρὰ τοῦ Κράτους σοβαρὰ μελέτη τοῦ προβλήματος τῆς οἰκονομικῆς λειτουργίας τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἡ κατάστρωσις καὶ ἐφαρμογὴ σταθερῶς προγραμματισμένου σχεδίου.

2) Ἡ δημιουργία πλέον ἑνιαίου πλέον ἀσφαλιστικοῦ φορέως, ἑνὸς Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, δέον νὰ εἶναι ἕνας βασικὸς ἀντικειμενικὸς σκοπὸς καὶ ἐπιδίωξις ὅλων μας.

3) Κατὰ τὸ διάστημα τῆς μελέτης δέον νὰ ἀπαιτηθῇ:

α) Ἡ κατάρτισις ὑπὸ τοῦ Κράτους δικαίου καὶ συμφώνου μὲ τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα ἑνιαίου συνταξιοδοτικοῦ κανονισμοῦ, ὑποχρεωτικῶς ἐφαρμοζομένου ὑφ' ὅλων τῶν Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

β) Ἅπαντες οἱ κοινωνικοὶ πόροι ποὺ ἀντλοῦνται ἀπὸ τὸ κοινωνικὸν σύνολον, ἀλλὰ χάριν τῶν ὀλίγων, ἀποτελέσουν ἕνα ἑνιαῖον ἐθνικὸν λογαριασμόν, τιθέμενον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐθνικοῦ συνόλου,ὅπερ τοὺς συνεισφέρει, ἐνῷ οἱ ἀπολαμβάνοντες αὐτούς, ἐν ἀναλογίᾳ οὐδὲν προσφέρουσι δι' ἑαυτούς.

4) Εἰδικῶς διὰ τὸ ΤΑΕ τοῦτο ἔχει ἀνάγκην, μεγίστην ἀνάγκην, νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ πολιτικὴ δημιουργία ἐντυπώσεων.

Ἔχει ἀνάγκην ριζικῆς καὶ ἐκ βάθρων ἴσως ἀναδιοργανώσεως, ἔχει ἀνάγκην ἐφαρμογῆς πολιτικῆς ρωμαλέας, πολιτικῆς μὲ ἀσφαλιστικὴν συνέπειαν.

Μὴ ξεχνῶμεν ὅτι τὸ ΤΑΕ πρωτίστως εἶναι ὀργανισμὸς ἀσφαλιστικός, καὶ ὄχι προνοίας ἢ τὸ ὀρθώτερον, Φιλόπτωχον Ταμεῖον, ὅπως ἴσως τὸ ἐπιθυμοῦσι τινές.

Οἱ ἀσφαλιστικοὶ ὅμως ὀργανισμοί, ἀπαραιτήτως λειτουργοῦσι βάσει τῶν δεδομένων τῆς ἐπιστήμης τῆς ἀσφαλιστικῆς καὶ ὄχι τῶν ἀντιλήψεων, ἢ ἐπιθυμιῶν, ἢ βλέψεων τῶν διαφόρων ἀνευθύνων ἐμπορικῶν Ὀργανώσεων ἢ καὶ τυχὸν τῶν ἰθυνόντων αὐτάς.

Ἐπιβάλλεται ὅπως τὸ Τ.Α.Ε. ἀποκτήσῃ ἀρετὴν διοίκησιν, πρωτίστως λογοδοτοῦσαν. Ἐπιβάλλεται ὅπως τὸ ΤΑΕ ἀποκτήσῃ Τεχνικὴν—Ἀσφαλιστικὴν Ἐπιστημονικὴν διεύθυνσιν, συναισθανομένην τὴν ἀποστολήν της καὶ τὰς εὐθύνας της, μὲ ὀντότητα, καὶ δυναμένην ν' ἀποβῇ πολύτιμος σύμβουλος τῶν ἑκάστοτε διοικούντων τὸ ΤΑΕ, καθ' ὅλα ἐντίμων καὶ εὐσυνειδήτων προσώπων, ἀλλὰ ἀμοίρων ἐν πολλοῖς τῶν ἀσφαλιστικῶν πραγμάτων.

Σήμερον τὸ ΤΑΕ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν ἔχει ἀνάγκην ὄχι μιᾶς ἀναλογιστικῆς (πολὺ περισσότερον μαθηματικῆς) μελέτης ὡς πρὸς τὸ ὕψος τῶν εἰσφορῶν, ἀλλὰ καὶ πλήρους μελέτης τοῦ οἰκονομικοῦ του ἰσοζυγίου.

Ἡ διαρρεύσασα πενταετία ἐπέπρωτο νὰ χαρίσῃ εἰς τὸν γράφοντα τὴν πικρίαν τῆς ἐπαληθεύσεως τῶν ὅσων ἐτόνισε κατὰ τὸ 1957 ἐν Πάτραις, εἰς τὸ τότε Συνέδριον τῶν Ἐπιμελητηρίων.

Μοναδικὸς καὶ βασικὸς παράγων ἐπιβιώσεως τοῦ ΤΑΕ εἶναι ἡ συμπαράστασις ἡ συνειδητὴ συμπαράστασις τῶν ἠσφαλισμένων, ἀλλὰ αὐτὴ δὲν ἀποκτᾶται μὲ μηνύσεις καὶ φυλακίσεις. Οἱ διοικοῦντες τὸ ΤΑΕ, διότι περὶ Διευθύνσεως ἂς μὴ ὁμιλῶμεν, ἂς λάβουν τὸν κόπον νὰ πληροφορηθοῦν ἀπὸ τοὺς φίλους των σημαίνοντας ἀσφαλιστὰς ζωῆς, πῶς ἀνέκαθεν ἐξησφαλίζετο ἡ συμπαράστασις τοῦ ἠσφαλισμένου κοινοῦ.

Τελευταίως ἐτέθη ὑπ' ὄψιν μας ἀκριβῶς ἀπὸ μίαν τοιαύτην συζήτησιν ἡ στατιστικὴ Κλάδου Ζωῆς 1961, καὶ ἐμείναμεν κατάπληκτοι ἀπὸ μερικάς, φαινομενικῶς ἀδικαιολογήτους, διακυμάνσεις Τραπεζιτικῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιριῶν.

Ἡ διερεύνησις ἀπέδειξεν ὅτι, κατὰ κανόνα ἡ πτῶσις ὅπου ἐσημειοῦτο αὕτη ὠφείλετο εἰς ἀθρόας ἐγκαταλείψεις ἀσφαλειῶν συναφθεισῶν ὑπὸ τὰς γνωστὰς συνθήκας. Ἀντιθέτως ἄλλη Τραπεζιτικὴ Ἑταιρία, μὲ μέγιστον ποσοστὸν παραγωγῆς ἐξ ἐλευθέρων ἐργασιῶν, σημειοῖ σταθερὰν αὔξησιν.

Εἰς τὸ ΤΑΕ δυστυχῶς, παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον οἱ διοικοῦντες ν' ἀνέχωνται εἰσηγήσεις εἰς τὰ Συμβούλια τῶν ὑπηρεσιακῶν παραγόντων ἐπιθυμούντων νὰ καλύπτωσι τὰ πάντα «μὲ ἔλλειψιν ἀσφαλιστικῆς συνειδήσεως τῶν ἀσφαλισμένων» καὶ τοῦτο πρὸς κοινὸν σκανδαλισμὸν καὶ ἀγανάκτησιν, ὥστε νὰ ἀκούωσι ὡς ἀπάντησιν «...Παύσατε νὰ προκαλῆτε ...».

Ὀλίγος καιρὸς ἀπομένει διὰ μίαν πραγματικὴν σωτηρίαν τοῦ ΤΑΕ. Ἀδιαφοροῦντες θὰ ἐγκληματήσωμεν πρὸς τοὺς ἑαυτούς μας καὶ πρὸς τὴν οἰκογένειάν μας.

Ν. Β. ΠΑΠΑΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΔΙΑΜΑΧΗ ΔΥΟ ΒΡΕΤΑΝΩΝ

ΚΑΤΕΡΧΑΜ. (Ἀγγλίας). Ἰούλιος. Ἡ χήρα Ἔθελ Φώμπερτ, ὅπως φαίνεται γαυγίζει, καὶ δὲν γαυγίζει μόνον κατὰ τὰς νύκτας μὲ πανσέληνον, ἀλλὰ καὶ οὔτε (τῆς φυτρώνουν τρίχες καὶ ὄνυχες, ὅπως εἰς τοὺς λυκανθρώπους) ἀλλὰ μόνον κάθε φορὰ ποὺ τὰ σκυλιὰ τῶν γειτόνων της γαυγίζουν, ὁπόταν θυμώνει καὶ βγαίνει εἰς τὸ παράθυρον καὶ γαυ—γαὺ μιμῆται τὴν φωνήν τους ἀλλὰ εἰς ἕναν τόνον πλέον ὀξύν, διότι εἰς τὶς βαθειὲς νότες τῶν πεττερς, δὲν τὸ κατορθώνει. Ἀρκεῖ μόνον ἕνας ἐκ τῶν κυνῶν τοῦ μίστερ Τσάρλες Μαλχάρνε (ὅστις κατοικεῖ εἰς τὴν πλησίον τῆς βίλλας τῆς Ἔθελ) νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα του εὐθὺς ἡ χήρα ἀρχίζει νὰ τὸν μιμῆται, γαυγίζουσα καὶ αὐτή.

[illegible] ἔχει μόνον τὰ σκυλιά του, κατέχει ἐπίσης αὐτοκίνητον, καὶ ὅπως ὅλα τὰ αὐτοκίνητα, ἔχουν κλάξον ἔχει καὶ αὐτό. Κάθε φορὰ ποὺ ὁ μίστερ Μαλχάρνε κτυπᾷ τὸ κλάξον, διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν σύζυγόν του διὰ νὰ ἀνοίξῃ τὴν θύραν τοῦ γκαρὰζ ἡ κυρία Φώμπερτ παίζει σάλπιγκα. Πιθανώτατα θὰ δοκιμάζῃ δυσαρέσκειαν, μὴ δυναμένην νὰ μιμηθῇ διὰ τῆς φωνῆς της, τὸ κλάξον τοῦ γείτονος, διὰ τοῦτο ἐπρομηθεύθη τὴν σάλπιγκα. Ἀλλὰ δὲν ἀρκοῦσε αὐτό, ὁ μίστερ Μαλχάρνε (πρόσωπον ὀποτελές ὅπως κάθε Ἄγγλος, εἰς τοὺς κανόνας τῆς κηπουρικῆς), κατέχει ἕναν χορτοκόπον μὲ μοτέρ, τοῦ ὁποίου ὁ θόρυβος, εἶναι εὔκολος ἡ μίμησίς του, μὲ στιλβωτικὸν μηχάνημα ποὺ κάμνει δυνατὸν θόρυβον, καὶ κάθε φορὰ ποὺ ὁ Μαλχάρνε θέτει εἰς ἐνέργειαν τὸ μοτὲρ τοῦ χορτοκόπου διὰ νὰ κόψῃ τὸ χορτάρι τοῦ κήπου του, ἡ χήρα θέτει εἰς ἐνέργειαν τὴν φοβερὰν στιλβωτικὴν μηχανήν της, ποὺ μεταχειρίζεται διὰ τὸ παρκετάρισμα.

Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀναφέρωμε κι ἄλλα κατορθώματα μιμητικῆς ἀκουστικῆς τῆς κυρίας Φώμπερτ, ἀλλὰ εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐξηγήσωμε τὴν αἰτίαν, ὅλης αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, ἡ ὁποία ἐξέσπασε εἰς ἕναν (πόλεμον τῶν νεύρων) καὶ τὸ πεδίον τῆς μάχης αὐτῆς, εἶναι ἕνας δρόμος τῆς Κάτερχαμ (μικρὰ πόλις τοῦ Σωρεΰ) καὶ πρωταγωνιστοῦν δύο γείτονες.

Ὅπως εἶναι γνωστὸν οἱ γείτονες εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐνοχλητικοὶ πότε ἡ αἰτία ὅταν λειτουργεῖ τὸ ραδιόφωνον μὲ ἔντασιν, ἐνῷ σεῖς θέλετε νὰ κοιμηθῆτε, πότε νὰ ἀνοίγουν τὴν βρύσιν τοῦ λουτροῦ, ἐνῷ σεῖς καταγίνεσθε εἰς τὴν σύνταξιν τῆς δηλώσεως πρὸς τὴν Ἐφορείαν ἢ τὸ παιδί σας μελετᾷ. Πάντως μὲ μίαν φιλονεικίαν κατορθώνεται ἐνίοτε μία κατανόησις, μεταξὺ τῶν γειτόνων. Ἐνῷ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν Κας Φώμπερτ καὶ Μαλχάρνε διενέξεως, δὲν κατόρθωσαν (ἀμφότεροι ἐπίμονες Ἄγγλοι καὶ ἐξωφρενικοί) νὰ ἐπέλθῃ συμφιλίωσις μεταξύ των, καὶ ἐκήρυξεν (πόλεμον).

Ποῖος ἐκ τῶν δύο ἔχει δίκαιον; Ποῖος ἐκ τῶν δύο εἶναι πλέον ἀνισόρροπος τοῦ ἄλλου;

Εἶναι δύσκολον νὰ λεχθῇ, ἀλλὰ ἐφ' ὅσον ἡ ὑπόθεσις κατέληξε εἰς τὰ δικαστήρια (τὴν μήνυσιν ὑπέβαλε τρίτη γείτων) θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου.

(Ἐρανισμὸς ἀπὸ τὸν ξένον τύπον)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΕΒΕΡΙΝΟΣ

Μόνον μὲ 7 δρχ τὴν ἡμέρα ἐξασφαλίζετε ΚΟΥΣΤΟΥΜΙ τῆς ἀρεσκείας σας.

ΜΙΧ. ΑΝΤΩΝΕΛΗΣ

Πατρέως — Κορίνθου

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΛΑΒΑΙ ΝΕΩΝ ΔΙΣΚΩΝ ΣΕ ΛΑΪΚΑ— ΔΗΜΟΤΙΚΑ καὶ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ: ΠΟΔΟΚΙΝΗΤΟΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΡΑΨΙΜΑΤΟΣ μὲ 36 ΔΟΣΕΙΣ ΣΕ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ, ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ, ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ, ΠΙΚ—ΑΠ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑ ΑΛΛΑ ΕΙΔΗ.

ΑΓΟΡΑΙ ΠΩΛΗΣΕΙΣ καὶ ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ

Φ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 33
ΚΑΤΩΘΙ Β΄ ΑΣΤΥΝ. ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΤΗΛΕΦ. 32—34

Ἀνταπόκρισις ἀπὸ τὴν Γαλλίαν

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Τοῦ συνεργάτου μας ἱεροδ. Π. Σιμιγιάτου

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. (Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις). Μεταξὺ 2ας καὶ 5ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἔλαβε χώραν ἐν τῷ Ὀρθοδόξῳ Θεολογικῷ Ἰνστιτούτῳ Παρισίων «Ὁ Ἅγιος Σέργιος» Συνέδριον Λειτουργικῆς, τοῦ ὁποίου μετέσχον ἐπιφανεῖς ἀντιπρόσωποι τόσον τῆς Ὀρθοδόξου, ὅσον καὶ τῆς Καθολικῆς καὶ Προτεσταντικῆς Ἐκκλησίας. Τὸ Συνέδριον τοῦτο δικαίως ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν Θεολογικῶν κύκλων ὡς γεγονὸς ἐκτάκτου ἐπιστημονικῆς σπουδαιότητος, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ὄχι μόνον τῶν λαμπρῶν θεραπόντων τῆς Θεολογικῆς ἐπιστήμης, οἱ ὁποῖοι παρέστησαν εἰς αὐτὸ ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐκτάκτου ἐνδιαφέροντος τῶν ἀναπτυχθέντων θεμάτων.

Ἡ ἀρίστη κατὰ πάντα ὀργάνωσις τοῦ ἐν λόγῳ συνεδρίου ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τοὺς ἀτρύτους μόχθους τοῦ πρυτάνεως Θεοφ. Ἐπισκόπου κ. Κασσιανοῦ ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν καθηγητῶντοῦ Ἰνστιτούτου ἀφ' ἑτέρου.

Ἡ διοργάνωσις τοιούτων λειτουργικῶν συνεδρίων χρονολογεῖται ἀπὸ μακροῦ ἤδη, ἡ δὲ κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα πραγματοποιηθεῖσα ἐκδήλωσις εἶναι ἡ ἐνάτη κατὰ σειράν.

Τὰ ἀναπτυχθέντα θέματα εἶναι τὰ κάτωθι:

«Ἡ Ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ», ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Κατάνης κ. Κασσιανοῦ.

«Αἱ ὀνομασίαι τῆς Κυριακῆς ἐν τῇ Χριστιανικῇ Παραδόσει», ὑπὸ τοῦ Βενεδικτίνου ἱερομονάχου π. Μπότ.

«Τὸ Σάββατονκαὶ ὁ ἑορτασμός του κατὰ τὰς ἀρχαίας ἰουδαϊκὰς πηγάς», ὑπὸ τοῦ ἱερέως— καθηγητοῦ π. Ρυμπύ.

«Ἡ Κυριακὴ ἀργία ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς παλινορθώσεως», ὑπὸ τοῦ ἀγγλικανικοῦ ἱερέως —καθηγητοῦ π. Βὲμπ.

«Ἡ ἀποκατάστασις τῆς Κυριακῆς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Πάπα Πίου τοῦ 10ου», ὑπὸ τοῦ Βενεδεκτίνου ἱερομονάχου π. Ρουσσῶ.

«Ἡ Κυριακὴ ὡς ὀγδόη ἡμέρα ἐν τῇ πατερικῇ παραδόσει καὶ εἰδικῶς παρὰ τῷ Γρηγορίῳ τῷ Νύσσης», ὑπὸ τοῦ π. Ἰωάννου Ντανιελοῦ, κοσμήτορος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Καθολικοῦ Ἰνστιτούτου Παρισίων.

«Ὁ ἑορτασμὸς τῆς Κυριακῆς ἐν τῇ Κοπτικῇ Ἐκκλησίᾳ», ὑπὸ τοῦ Βενεδεκτίνου ἱερομονάχου κ. Λάν.

«Ἡ Ὀρθόδοξος Λατρεία τῆς πρώτης μετὰ τὸ Πάσχα Κυριακῆς» ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου Φυρίλλα, καθηγητοῦ τοῦ Ὀρθοδόξου Θεολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

«Σκέψις διὰ μίαν Ἠθικὴν τῆς Κυριακῆς», ὑπὸ τοῦ κ. Ζὰν Μπόσκ Πάστορος —καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Προτεσταντικῆς Σχολῆς Παρισίων.

«Τὸ πνεῦμα τῆς Κυριακῆς ἐν τῷ συνόλῳ τῆς Ὀρθοδόξου Λατρείας» ὑπὸ τοῦ κ. Εὐαγγέλου Θεοδώρου, καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

«Ἡ Εἰκονογραφία τῆς Κυριακῆς», ὑπὸ τοῦ κ. Γκραμπάρ, καθηγητοῦ εἰς τὸ Κολλὲζ ντὲ Φράνς.

«Ἡ Κυριακὴ ὡς ἡμέρα λατρείας καὶ ἡμέρα ἀναπαύσεως ἐν τῷ ἀρχαίῳ χριστιανισμῷ», ὑπὸ τοῦ πάστορος κ. Ρόρδωρφ.

«Ἡ θρησκευτικὴ σημασία τοῦ Σαββάτου ἐν τῇ Βίβλῳ», ὑπὸ τοῦ αἰδεσ. ἱερέως καθηγητοῦ π. Ντυπάρλ.

Τὰς διαλέξεις παρηκολούθησαν ἐκλεκτοὶ ἐκπρόσωποι τῆς Θεολογικῆς ἐπιστήμης τὴν δὲ ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ρηγίου κ. Μελέτιος. Ἡ Ἑλληνικὴ Θεολογία ἐξεπροσωπεύθη ὑπὸ δύο καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἤτοι τῶν κ.κ. Ε. Θεοδώρου καὶ Β. Ἐξάρχου.

Ὑπὸ τῶν συνέδρων προυτάθη διὰ τὴν 10ην λειτουργικὴν ἑβδομάδα τοῦ προσεχοῦς ἔτους τὸ θέμα «Ὁ τόπος τῆς λατρείας».

+ Διάκονος Παναγιώτης Χ. Σιμιγιάτος
πτυχιοῦχος τοῦ Ὀρθοδόξου Θεολογικοῦ Ἰνστιτούτου Παρισίων

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ

ΧΑΜΑΜ

Ἡ μακροζωΐα διὰ τῆς ἐφιδρώσεως

Διὰ τῆς ἐφιδρώσεως ἀνοίγουν οἱ πόροι τοῦ δέρματος καὶ ἐξέρχονται αἱ τοξῖναι καὶ τὰ ἄλατα. Μὲ λουτρὸν κατόπιν ἀπὸ θεῖον καὶ σόδα ἅτινα εἰσέρχονται διὰ τῶν ἀνοικτῶν πόρων, τρυφεροποιεῖται ὅλος ὁ ὀργανισμὸς κατὰ τὴν διάσημον Ρωσίδα βιολόγον Λεπεσινκάγια. Τοιαῦτα ὅμοια τουρκικὰ χαμὰμ ἔχει ἱδρύσει ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ μέγας βιολόγος ἰατρὸς Ἰωάννης Λαΰμπέρν διὰ τὴν ὑγείαν καὶ μακροζωΐαν τῶν ἀπειραρίθμων πελατῶν του. Δι' αὐτὸ εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ κάμουν ὅλοι χαμάμ. Ἀπαγορεύεται εἰς καρδιακοὺς καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας πίεσιν. ΤΑΧΥΤΑΤΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΜΑΣ.

ΜΠΟΥΚΑΟΥΡΗ 29.

ΜΟΛΙΣ ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ

Οἱ τελευταῖες καλοκαιρινὲς δημιουργίες τῶν μεγαλυτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων BOUSSAC, HAMMERLIN, CANTONI, STOFFELS

Θὰ ἐντυπωσιάσῃ ἡ ἀνεξάντλητη ποικιλία τῶν σχεδίων καὶ χρωμάτων καὶ θὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ πιὸ ἰδιότροπο καὶ ἀπαιτητικὸ γοῦστο.

Κομψὰ ὑποκάμισα, ἄνετες-πρακτικὲς μπλοῦζες σὲ θαυμάσια ἐφαρμογή.

Ἀποκλειστικότης ὑφασμάτων καὶ σχεδίων

Ὑποκάμισα ποιότητος σὲ τιμὲς ἐκπληκτικὰ χαμηλὲς

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ

Γ. Π. ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Ἁγ. Νικολάου 8 (Παραπλεύρως ΙΝΤΕΑΛ)

ψυκτικὸ μηχάνημα

FRIGIDAIRE®

κατασκευὴ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ

ἐπιπέδου

στὰ ψυγεῖα

ΠΙΤΣΟΣ

® A TRADE MARK OF GENERAL MOTORS CORP.
ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ ΤΗΣ GENERAL MOTORS CORP.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΑΡΓ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΠΑΤΡΕΩΣ 9 · ΤΗΛ 39-88

ΠΑΤΡΑΙ

ΘΕΟΔΩΡΑΤΟΣ

-ΠΑΤΡΑΪΚΗ-

ΕΝΩΣΙΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΧΑΛΙΑ ΤΑΠΕΤΑ

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ

μὴ φθείρετε τὰ χαλιὰ καὶ Ταπέτα Σας μὲ τὰ κτυπήματα,

Εἰδικὸς τεχνίτης ἀναλαμβάνει τὸν καθαρισμὸν κατ' οἶκον ΧΑΛΙΩΝ καὶ ΤΑΠΕΤΩΝ δι' εἰδικοῦ μηχανήματος

Πληροφορίαι: ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΑΣΤΑΝΑΝ

Ἕλληνος — Στρατιώτου 67, τηλ. 54—82, 54—78

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΠΡΟΤΥΠΟΣ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

"Ο ΑΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ"

ΣΤΕΦ. Γ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΥ

ΘΕΡΜΟΚΟΙΤΙΔΕΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΤΥΠΟΥ
διὰ πρόωρα καὶ ἐξησθενισμένα βρέφη (νεογνὰ)

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΟΞΥΓΟΝΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
Συνεχὴς παροχὴ ὀξυγόνου ἐπὶ ἀσθενειῶν πνευμόνων καὶ καρδίας.

ΜΑΙΖΩΝΟΣ 62, ΤΗΛ. 27—31, ΠΑΤΡΑΙ